

Acció Cooperatista

Redacció: } Pelai. 7 • Tel. 17374
Administració: }

Organ de la Federació de Cooperatives de Catalunya

Nosaltres afirmem que passat un any, dos, més tal volta, no s'en parlarà d'empreses col·lectivitzades i, en canvi, subsistiran, desafiant el temps i les contrarietats, les institucions cooperatives.

Saludem el nou Consell de la Cooperació que, no hi dubtem, sabrà posar fre a moltes anomalies que es cometien, emprant-se en el mot "cooperativa"

EXPERIENCIES ALIENES

Sobre Consells de Cooperació

Estem acostumats a trobar sempre totes les coses pròpies deficientes i a veure en les del veïnat les qualitats; aquest principi que a priori ens predisposa a criticar, no precisament per a fer obra constructiva, sinó per a posar de relleu els defectes, els inconvenients o les tares de les institucions, dels homes o de les coses de casa nostra, ens ha fet aparèixer en moltes ocasions com un poble rebel, ingovernable i díscol que busca sempre els tres peus al gat.

Repasant la premsa estrangera tenim ocasió avui de constatar que la nostra institució «El Consell Superior de la Cooperació» del departament d'Economia de la Generalitat de Catalunya, comparat amb «El Consell Superior de la Cooperació» francès, adscrit al Ministeri del Treball, la creació del qual aconseguiren les cooperatives de consum fa vint anys, desenvolupa una labor que ja voldrien per a ells els cooperadors de França.

Mireu el que diu E. Poisson en l'article de fons de «Le Cooperator de France», del 30 d'octubre passat: «Desgraciadament, després d'uns quants anys, el Consell Superior de la Cooperació, si existeix encara, es reuneix molt de tard en tard o mai», i ens notifica que la F. N. C. C., en una de les seves darreres sessions ha acordat demanar al Govern o al Ministeri del Treball la reunió del referit Consell, afegint: «però no volem pas que es tracti d'una simple reunió; volem fer jugar al Consell Superior de la Cooperació un paper útil a l'interès propi de les cooperatives de consum».

Referint-se després a les moltes disposicions emanades dels Governos, que perjudiquen d'una manera o altra la Cooperació, diu textualment: «Si bé és veritat que aquest Consell fa promeses, no s'ha pas d'oblidar que actualment hi ha una sèrie de lleis que toquen directa o indirectament el moviment cooperatiu. Les relacions entre les cooperatives i els empleats són extremadament complicades, davant l'aplicació de les lleis socials».

Poisson propugna per a què el Consell Superior de la Cooperació sigui l'eix on convergeixin les aspiracions i les necessitats de les cooperatives de consum, de les industrials, de les agrícoles, etc., etc., i per a què desapareixin de consegüent els respectius Consells Superiors es mostra partidari d'unificar tots aquests Consells que «en comptes de fer treball separat acabarien en resultats comuns sobre una pila de punts estudiats». I en això, amics cooperadors, sí que potser hauríem d'aprendre una mica de l'experiència que ens donen les cooperatives franceses que, després d'haver obtingut la creació del Consell Superior de les de consum, el de les agrícoles i el de les de treball, ara senten la necessitat de què s'unifiquin aquests Consells, per a què facin una obra en comú i els acords de l'un no entorpeixin o obstaculitzin la marxa de les cooperatives que l'altre Consell representa.

«La Cooperació —continua Poisson— té la seva fisonomia pròpia, el seu caràcter, la seva naturalesa, siguin quines siguin les formes de realització. Està oposada a totes les institucions d'ordre privat que són innombrables en el món i d'aquí en dedueix l'articulista que la Cooperació hauria de tenir «un lloc que li permetés afirmar les raons per les quals correspon a les aspiracions de les masses, després que ella sola, pels seus principis, pot aportar una solució justa i equitativa als problemes que l'Economia actual és incapaç de resoldre».

Què veieu en totes aquestes afirmacions de Poisson? Sens dubte totes deixen entreveure que la Cooperació a França, tot i que el moviment és bon xic més intens que a casa nos-

El nou Consell de la Cooperació reunit

Ja torna a actuar el Consell Superior de la Cooperació

Sota la presidència del sots-secretari d'Economia, company Ruiz Ponseti, en representació del conseller titular company Comorera, va celebrar-se la reunió de Constitució del Consell de la Cooperació de l'esmentat Departament.

La Premsa diària ens assabentà oportunament de l'acte de constitució i, per tant, prescindirem de repetir el que ja és del domini públic.

Feia temps que desitjàvem veure ja definitivament reconstituït el Consell de la Cooperació i així ho hem vingut expressant diverses vegades al nostre portanveu.

Era precis, es feia cada dia més necessari, puix que la Llei de cooperatives sense l'actuació del Consell era la majoria de vegades —i és trist consignar-ho així— un text sense eficàcia davant la desaparició de molts que en ella cercaven empar, no precisament per a desenvolupar llurs activitats en componència amb ella, sinó per obtenir patent per a satisfer altres preocupacions alienes per complet moltes vegades, a les finalitats de tota obra cooperativa.

Vivim un temps de plena activitat en el que es refereix a la creació de cooperatives. Tothom cerca en la Cooperació el pal·latiu als seus mals, però en la majoria de vegades amb unes reserves mentals deplorables, i amb un descon-

tra, ensopega amb trabes governamentals, amb dificultats d'ordre legal i amb deficiències interiors. Això ens ha de servir d'aspre per a no defallir quan en el moviment cooperatiu de Catalunya ens adonem que hi puñulen aquests mateixos inconvenients.

JAUME VERDURA

xement aclaparador del què és i el què pretén la Cooperació.

Així no és estrany que s'hagin anat creant cooperatives, amb uns reglaments exemplars —segons el model-típus que els hi facilita la Federació inclús, però que un cop legalitzades prescindien per complet de les seves disposicions més essencials.

Hem denunciat des d'ací els fets moltes vegades, citant els casos més frapants, encara que sense esmentar els infractors. Hem posat en guàrdia el moviment cooperatiu conscient contra aquests especuladors de la Llei i de la reputació cooperatista, però no podríem ésser escoltats per qui podia posar remei.

Avui esperem que les coses canviaran, puix el Consell de Cooperació ha entrat en activitat i estem segurs que vetllarà pel bon nom de les cooperatives i per l'aplicació estricta de la Llei.

En ell hi ha bons companys —tots ens mereixen respecte i consideració— que des de fa molts anys han considerat la Cooperació com una cosa inseparable de la seva existència, sacrificant-se continuament pel triomf dels seus postulats. Estem ben garantits de què els que hagin pretès burlar la Llei, escudant-se en la Cooperació, per a emprendre funcions materials prescindint de la ideologia cooperatista seran foragitats com mereixen abans d'haver pogut sembrar la mala herba al camp fructífer de la Cooperació.

La Cooperació és quelcom més gran que la tenda o l'economat, d'una empresa, d'una col·lectivització, etc., ni molt menys l'agència de proveïments d'uns quants senyors que no els hi ve d'unes pessetes i burlen la tassa dels articles en aquests temps de racionament forçós.

La Cooperació és un moviment de transformació de l'economia en règim social i sols pot ésser-ho així actuant per al poble i de cara a la massa general dels consumidors.

En constituir-se el Consell de la Cooperació nosaltres recordem als companys que l'integren, l'acord del nostre Congrés: «Una cooperativa a cada localitat» i el Decret del Ministeri de Treball de la República que disposa que ningú no pugui pertànyer a més d'una cooperativa, que a cada família no hi pugui figurar més que un membre com a associat, i que a les cooperatives les sigui reconegut un lloc al Consell de Proveïments de cada població, amb l'obligació d'unir-se si hi ha més d'una.

No és el Consell qui ho pot disposar, però sí qui pot interessar favorablement al Consell d'Economia i al propi Conseller.

CONCURS

S'obre un concurs per a proveir una plaça d'ordenança de l'oficina federativa, sota les següents bases:

1. Tenir l'edat de 30 anys i no passar de 45.
2. Pertànyer a alguna cooperativa des de dos anys quan menys.
3. Saber llegir i escriure, les quatre regles i posseir coneixements de cooperació, essent preferible que posseeixi també elements de redacció.
4. El treball, a més del propi d'ordenança serà també —i preferentment— realitzar el «cierre» i distribució del periòdic.
5. El sou serà fixat d'acord amb el que estipulen les Bases de treball del Comerç.

Aquest concurs queda obert a partir de la data i el període d'admissió de sol·licituds fineix el dia 21 del mes que som.

EL COMITÈ EXECUTIU

SECCIO FEDERATIVA

Ecos de la setmana

Diuenge passat tingué lloc a l'Olimpia l'acte d'homenatge a la U. R. S. S. i a Madrid organitzat per tots els partits i estaments antifeixistes, al qual la nostra Federació estava adherit. Assistiren, en representació de l'Executiu, que celebrava a la mateixa hora un Ple extraordinari del Consell General, els companys Josep Farré i Jaume Arnal, encara no guarit del tot de les ferides produïdes per l'aviació feixista. La nostra bandera figurava a l'escenari al costat de les altres i assistiren també un bon nombre de companys de les distintes sucursals de la Unió de Cooperadors de Barcelona, amb bandera, i d'alguna altra entitat barcelonina.

Ha estat nomenat el company Francesc Camps, ex-President de la Federació Provincial de Cooperatives, per a representar la nostra organització al si del Comitè Nacional del S. R. I. i a la Comissió de Treball de la Secretaria de Proveïments d'aquell organisme d'ajut, en substitució del company Blanquer, el qual per excés d'obligacions no podia atendre degudament aquestes activitats. Felicitem el nou delegat, el qual estem segurs que, com el predecessor, deixarà sempre al lloc que li correspon el nom de la nostra organització.

Amb caràcter extraordinari, i com estava anunciat, diuenge passat es reuní a l'estatge federatiu el Consell General per a tractar afers de gran importància relacionats amb la posició del nostre moviment respecte al nomenament i destitució d'un company cooperador en un càr-

rec dependent de Proveïments i sobre la conducta a seguir per l'organisme federatiu per al futur. Al seu temps oportú publicarem un detall de la reunió i l'acord recaigut en aquest assumpte, motiu pel qual no allarguem aquest comentari.

Es tractaren altres assumptes, apart el ja consignat, entre ells, el referent a la substitució del company Maximilià Llorens, que des de fa molts anys venia encarregant-se del "cierre" i repartiment del portaveu federatiu, i la necessitat de la substitució sigui modificada en el sentit de posar un ordenança al servei de l'oficina durant els dies que no hagués de dedicar-se exclusivament al periòdic. Fou acceptada la suggerència de l'Executiu, acordant-se obrir un Concurs, el qual publicuem apart, per tal de cobrir aquest destí, deixant pendent la constitució del jurat fins que hagi finit el termini assenyalat.

Altres assumptes interessants varen ésser tractats, tots ells reflectits en l'acta que publicuem i per atendre'ls degudament fou precis invertir dues sessions laborioses, una al matí i una altra a la tarda, de quatre a vuit. Al migdia els reunits es traslladaren al Restaurant del Centre Aragonès per a dinar, i fóra injust que ens deixéssim d'consignar la bona impressió rebuda tant pel servei, esmerat i econòmic, com per les atencions dels bons companys del Centre Obrer Aragonès i de la seva Cooperativa, sucursal de la Unió de Cooperadors, fan tots els possibles per atendre'ls degudament, malgrat l'anormalitat de les circumstàncies.

El valor de la nueva cultura

A la familia del escritor S. Pey Ordeix, en el segundo aniversario de su muerte

El fascismo que pretende defender la civilización, que sostiene en declaraciones oficiales que ambiciona deslumbrar a la posteridad con las manifestaciones de una cultura casi sobrehumana, está demostrando con hechos —sólo la realidad tiene una significación positiva— todo lo contrario: nada hay que pruebe que busca la perfección de la Humanidad, la superación individual, el bien colectivo; sintetiza la esclavitud del pensamiento, de la voluntad, de la conciencia. Para nada sirven los «descubrimientos» de la ciencia moderna, cuando se aplican para destruir, para matar, intentando sembrar el pavor, deseando eliminar los pueblos con el látigo y la espuela. Las generaciones futuras, en algunas páginas históricas manchadas de lodo, de sangre, de lágrimas, hallarán los resultados de una falsa cultura basada en principios imperialistas.

En España —nuestra España heroica en donde se defienden las libertades del proletariado mundial— los alemanes e italianos —que, según Hitler y Mussolini, van a la vanguardia del progreso— están «asombrados» hasta el asombro tiene una ampliación infinita— con sus atropellos, sus crímenes, sus crueldades, que ponen en cada boca un grito de horror, en cada corazón una llama de rebeldía, en cada cerebro el afán de vencer. Sabemos demasiado bien a dónde llega la «audacia» de los que se creen superiores; hemos comprobado la «eficacia» de la barbarie organizada, que va disfrazada con un pomposo nombre que no engaña a nadie.

¿Quién ayuda al fascismo internacional? Los representantes del militarismo, monárquicos, viciosos que amaban el brillo de la corte donde tejían sus sueños ambiciosos; los señoritos vagos, que miraban al obrero con un desdén lleno de soberbia; las damas aristocráticas, que rendían igualmente culto a Dios y al Diablo; el clero, que dominaba con su dinero a media República, moviendo casi públicamente los hilos de la gran intriga. Todos los elementos perturbadores, enemigos de la emancipación de las masas, de la cultura colectiva.

En plena guerra, en los momentos más angustiosos, en el territorio leal, se han celebrado muchas manifestaciones culturales de gran trascendencia; el mundo ha podido apreciar su simbolismo. El pueblo español siente un deseo de elevarse, que le honra; ni un ataque, que no ha sido provocado, ni la necesidad de defendernos de las hordas extranjeras, impiden que se estudie, que se progrese. Vamos hacia una depuración social positiva; cada esfuerzo individual es una piedra más en el edificio que estamos construyendo, para demostrar que somos capaces de formarnos, según las nuevas teorías, que derrumbarán las dictaduras.

Las multitudes deben a los intelectuales sublimes rebeldías, buenas orientaciones, ideas, conceptos. En las épocas más turbulentas,

cuando chocan los principios antagónicos, siempre la influencia de unos hombres convierte en realidad algunos sueños que parecían imposibles. Basta recordar la obra de unos cuantos genios del renacimiento, que hizo temblar a la iglesia, inventora de tantas torturas para hacer enmudecer de dolor a los que hablaban con argumentos que, lógicamente, se veía impotente para rebatir; a Voltaire y Rousseau, que prepararon la Revolución francesa; a todos los escritores rusos que mostraron a la miseria del pueblo tiranizado por la maldad o inconsciencia de los ricos en el régimen zarista.

También nosotros tenemos algunos mártires del ideal, que es necesario que el público conozca, particularmente nuestra juventud. En plena reacción, cuando escribir una línea en favor del proletariado era poco menos que un crimen, cuando defender a los oprimidos era asegurarse la cárcel por unos cuantos meses, cuando luchar por la emancipación colectiva era una verdadera audacia, un desafío al poder que se pagaba en persecuciones, dolor, hambre; cuando lanzar a la calle un folleto, un libro revolucionario era una alarde de ingenio casi inconcebible, hombres de talento consagraron su vida a la noble causa, para hacer comprender al pueblo la necesidad de un cambio, de un movimiento ascendente en pro de la justicia y del derecho. Segismundo Pey Ordeix fué uno de los más consecuentes; sufrió procesos en Burgos, Barcelona, Madrid, Valencia, y siguió, siguió más firme que nunca en su puesto. Escribió varias obras de sociología, de política, distinguiéndose como polemista, como crítico de la iglesia y del jesuitismo, como encauzador de una moral única sin fanatismo religioso. Sus obras teatrales tendrían que ser representadas ahora por su hondo sentido social y humanista.

Estamos forjando la España del porvenir; hay que aprovechar las enseñanzas de los grandes maestros que, como Pey Ordeix, dedicaron todos sus esfuerzos a solucionar los problemas más complejos, más áridos, para que la vida no sea a los humildes una carga insostenible. El valor de la nueva cultura proletaria debe ser iluminado por el reflejo de nuestros genios para impedir que nadie la empuje con sutilezas, suspicacias, temores, a la antigua escuela.

Vivimos unos momentos decisivos. En nuestra infancia está parte del éxito; ella tendrá que afianzarlo, ampliarlo, en el transcurso de los años. Todos los intelectuales jóvenes, siguiendo las huellas de aquellos iniciadores gloriosos, que en los tiempos difíciles sembraron las primeras sugerencias regeneradoras, deben instruir a los niños lo mejor que puedan, para que sean los primeros en disfrutar de las ventajas de nuestra Revolución.

LORENZA GARCIA DE RIU

Barcelona, 1 de octubre de 1937.

Llegiu i propagueu

Acció Cooperatista

Noticiari de la U. C. B.

En un reportatge a part fou publicada en aquestes pàgines la inauguració de les sucursals 68 i 71 de Gramanet del Besòs, sucursals que han estat impulsades davant del desenvolupament de la sucursal 63. En la susdita ressenya no hi manca pas cap detall, però nosaltres que vivim al dia l'obra de la Unió hi hem d'afegir-hi que amb les dues sucursals inaugurades tenim una sucursal en cada una de les cinc barriades de què està compost el terme municipal de Gramanet.

Actualment l'estadística d'associats es descomposa en la forma següent: sucursal 40 (240 socis; 59, 185; 63, 700; 68, 150, i 71, 100. Ens plau fer aquesta exposició d'estadística perquè dintre d'un breu termini haurà d'ésser rectificada sensiblement en sentit ascendent, donada l'activitat que estan emprant les respectives comissions de sucursal i l'acció de propaganda en conjunt que ve desenvolupant el Comitè de Sector.

A conseqüència de l'increment que va prenent la sucursal 59 ha estat necessari cercar un altre local de més capacitat per a instal·lar-hi la secció de vendes, tot i éssent una sucursal que disposa d'estatge propi, el qual quedarà destinat per estatge social. Oportunament donarem més detalls d'aquest trasllat.

Ja que hem començat a parlar d'estadístiques, bo és que comencem a deixar de banda la modestia que sempre ha vingut caracteritzant a les nostres cooperatives i fins el nostre moviment cooperatiu en conjunt, en matèria d'estadístiques, per a constatar algunes xifres que la Unió no pot ni deu haver de dissimular, perquè seria un greuge per a la pròpia potencialitat que dia per dia va adquirint, i a desgrat de tot un seguit de contratemps que els seus dirigents van sortejant, saltant moltes vegades del pessimisme més agut fins a l'optimisme més exigent.

No és pas desconegut per ningú que la Unió es va fundar comptant amb 9.000 associats; als tres mesos d'actuació sumava ja 12.000 socis; 18.000, als nou mesos; 21.000, en complir-se el primer any, i 24.000, en aquests moments.

La xifra d'associats ha anat ascendint a una proporció gairebé matemàtica d'un miler cada mes. A part de què en un moment oportú donarem a conèixer l'estadística d'associats, sucursal per sucursal, cal exposar que la Unió compta solament amb 4 sucursals que no passen de 100 associats, i en canvi, la resta, la que no ha doblat els socis l'ha triplicat i quadruplicat.

Les set noves sucursals sumen 2.946 socis.

Parlar de proveïments, no podrà pas dir-se que escapi de la nostra esfera d'acció. Precissament, si una cosa seriosa hi ha en matèria de distribució són les cooperatives de consum i fins avui han sobrat tots els assatjos que s'han fet en el curs de la revolució. Pugnem fa temps perquè se'ns dongui a les cooperatives el control de distribució per tota la ciutat, però ens

costa d'aconseguir la nostra pretensió perquè algú tem que a bastament demostréssim que ens sobra capacitat d'organització i distribució, que per altre costat constituiria un cop mortal pels especuladors i que aconseguiríem una normalització i regularització en els preus dels queviures. Poc costa dir això, dirà el que sigui pobre d'esperit i que no hagi capítol l'envergadura de l'obra cooperatista, però l'experimentat, aquell que sap els ressorts de l'especulació i fins diríem els amagatalls dels emboscats en matèria de proveïments en moments difícils, es posarà seriós i objectarà que tenim tota la raó i disposem d'un sistema que a la curta o a la llarga s'haurà d'emprar, si abans no han estat posats en pràctica altres mitjans que solament estan a l'abast d'un poder governamental.

Entengui's, però, en tot això, que la Unió hi té un paper primordial a desenvolupar quan sigui arribat el moment de provar l'experiència de la distribució per mitjà de les cooperatives.

Estem impulsant una força que en el seu moment no es concretarà a demanar, sinó que haurà d'exigir a profit de la massa consumidora. En aquesta força hi tenen el seu lloc reservat les altres cooperatives de consum de la ciutat, pel que no han de mancar mitjans persuasius per enquadrar-les a la Unió, ja sigui per les cooperatives que des del primer dia es troben al marge de la mateixa com de les de nova creació i de classe.

El Consell Directiu de la Unió ha pres l'acord de sotmetre a la decisió dels seus associats per mitjà de les Assemblees de primer i segon grau, el projecte d'una emissió de Bons de 5 pessetes per una quantitat indefinida a cobrir entre els seus associats, per l'adquisició de queviures en grans proporcions, als magatzems a l'engros cooperatiu internacional, per mitjà de l'Aliança Cooperativa Internacional.

Les característiques de l'emissió seran exposades en les pròpies Assemblees i aquestes estan convocades amb caràcter extraordinari pels dies 14 i 21 de l'actual, de primer i segon grau, respectivament.

Quant a la concurrència dels associats a les mateixes és de preveure que a ningú escaparà la transcendència del projecte que ha capítol el Consell Directiu, davant els crítics moments de penúria i especulació que estem travessant, quina solució està en la pròpia consistència de la massa de consumidors que aplega la Unió i quin poder econòmic es tracta de demostrar en aquests moments. No dubtem que és un moment per a posar a prova el tremp i del grau d'adhesió que tinguin els associats de la Unió per la seva pròpia obra i que en les Assemblees de primer grau hi veurem una enorme massa d'assitents per a fer una selecció acurada dels 240 delegats per l'Assemblea de segon grau, on és d'esperar que el projecte econòmic del Consell Directiu rebrà la màxima adhesió de l'Assemblea.

S.

"Unió de Cooperadors de Barcelona"

CONVOCATORIA

Company: Quedeu convocat per assistir a

L'ASSEMBLEA GENERAL EXTRAORDINARIA DE PRIMER GRAU

que tindrà lloc el proper dia 14 de l'actual, a les deu en punt del matí de primera i segona convocatòria, en el local corresponent al vostre Sector, el qual està indicat al peu de la present convocatòria, i sota el següent

ORDRE DEL DIA

1. Nomenament de Mesa de discussió.
2. Projecte d'emissió de Bons per a efectuar l'adquisició de queviures del Magatzem al Major de l'Aliança Cooperativa Internacional.
3. Nomenament de Delegats per a l'Assemblea de Segon Grau.

PEL CONSELL DIRECTIU:

RAMON BATLLE
President

JOAN BORONAT
Vice-Secretari

Ciutat, novembre del 1937.

- Sector A.** (Barcelona-Centre). Els companys associats de les Sucursals 22, 29, 35, 37, 46, 64, 66, 67, es reuniran en el local de la Sucursal 22, Rosal, 35.
- Sector B.** (Barceloneta). Els companys associats en les Sucursals 4, 50, 52, 54, 58, 65, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 37, Baix Sant Pere, 55.
- Sector C.** (Poble Nou). Els companys associats en les Sucursals 7, 8, 10, 14, 20, 31, 47, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 14, Pere IV, 228.
- Sector D.** (Clot). Els companys associats en les Sucursals 1, 2, 13, 26, 30, 38, es reuniran en el local de la Sucursal 26, Muntanya, 64.
- Sector E.** (Sagrera-Sant Andreu). Els companys associats en les Sucursals 5, 15, 39, 40, 51, 53, 55, 62, es reuniran en el local de la Sucursal 5, Solidaritat, 60.
- Sector F.** (Poblet). Els companys associats en la Sucursal 16, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 16, València, 383.
- Sector G.** (Gràcia). Els companys associats en les Sucursals 3, 23, 24, 33, 36, 43, 45, 49, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 33, Passeig García Hernández, 180.
- Sector H.** (Horta). Els companys associats a les Sucursals 19, 41, 61, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 41, Passeig Font Fargas.
- Sector I.** (Sants). Els companys associats en les Sucursals 6, 9, 11, 17, 27, 28, 34, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 11, Olzinelles, 31.
- Sector J.** (Les Corts-Sarrià). Els companys associats en les Sucursals 21, 44, 48, 49, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 21, Urgell, 176-180.
- Sector K.** Els companys associats en les Sucursals 59, 63, 68, 70, 71, es reuniran en el local Saló d'Actes de la Sucursal 63, Santa Coloma.

L'altruisme de Catalunya

La guerra d'invasió que estem vivim i que ensangona les terres d'Espanya des de fa més de quinze mesos ha fet possible que els catalans coneixessin una sèrie de detalls molt significatius que demostren l'esperit d'ànim que existeix i el concepte que mereixia Catalunya als altres espanyols de la resta de la península.

Sabíem molts per psicologia política, la comprensió i el sentit comú que imperava envers Catalunya a través de l'Ebre, abans del 19 de Juliol. El que no podíem admetre per lògica i encara ens resistíem a creure, —si no ho veíem— és l'actitud i la conducta de desafecte i de menyspreu que servien vers els catalans, molts dels éssers evacuats del Centre, del Sur i del Nord d'Espanya, actualment refugiats a Catalunya.

Cal posseir una gran dosi de seny i de comprensió per no respondre com es mereixen les paraules incorrectes i barroeres dites en boca de gent que l'infotuni ha fet que pogués conèixer a fons l'hospitalitat acollidora de la nostra terra, sempre noble i disposada a retre solidaritat amb els nostres companys, vinguin d'allà on vinguin. I és molt de dolendre tenir de reconèixer que aquesta gesta desinteressada de Catalunya —encara que sabem l'obligació que ens és imposada per la guerra contra el feixisme invasor— no és corresposta no pas per l'agraïment que l'insinuar-ho sembla que exigim pel sol fet de donar acolliment, un deute de gratitud, és menyspreada per l'odi acumulat que s'ha tingut sempre contra Catalunya inculcat de molts anys enrrera pel centralisme capitalista anacrònic i per la incultura en que ha viscut i vegetat la classe treballadora de la majoria de les províncies espanyoles.

Voldríem tenir la virtut de poder convèncer i fer entendre a aquests companys refugiats que l'animositat que senten contra els catalans és injusta i mereix un sever correctiu per als que després de gaudir d'un acolliment tot el confortable que hom pot oferir —doncs no podem oblidar i ells menys que ningú que estem patint una guerra cruel i salvatge— encara ens dediquen paraules que ofenen els més íntims sentiments dels catalans.

Esglaia el pensar com hauríem estat tractats nosaltres si les circumstàncies haguessin fet que fóssim els catalans els que tinguéssim de cercar refugi en les terres dels companys els quals avui tenim allotjats i distribuïts arreu de Catalunya.

Afortunadament no són pas tots els que mal parlen de: nostre idioma, dels nostres sentiments i de la nostra terra. En mig del llençatge groller i enverinat, hem sentit mots encoratjadors i paraules enaltidores per Catalunya, que palesen l'esperit de compenetració que existeix —ja que ens uneix la mateixa dissort— entre els que sentim els mateixos anhels de superació i d'emancipació col·lectiva i tenim vehements desigs antifeixistes de posar a contribució tota la nostra increbentable fe i el més ardit entusiasme per guanyar la guerra i lliurar-nos de la invasió feixista i estrangera que amenaça destruir el més preat de la nostra vida, la Llibertat.

La bondat i l'altruisme tot cor es manifesta precisament en els moments que com els actuals s'ha de posar en evidència el comportament de cada qual.

En la història el que s'escriu i el que té un valor positiu, no són les paurales són els fets. I aquests constaten la grandesa i la solidaritat de Catalunya que ara com sempre compleix amb el seu deure.

CELESTÍ VENTURA

Carta abierta al compañero Miguel Paytubi

Aunque, a mi entender, no hay lugar, en buena lógica, a una controversia sobre hechos que tiendan claramente al engrandecimiento y perfección de toda sana comunidad, máxime cuando se trata de evoluciones económicas, reparadoras de las divergencias confusas intencionadamente engendradas por el sistema del capital, que divide para vencer, me es grato contestar a la carta abierta que con motivo de la publicación de un artículo mío ha tenido usted a bien dirigirme en el próximo pasado número de este nuestro apreciado portavoz.

Agradeciendo la calificación de «irreprochable» con que se honra mi referido y modesto artículo, según expresa usted mismo ampliando esta su propia creencia con el vocablo «cremos», me permito manifestar, obedeciendo a la verdad de lo que representa mi criterio, que, no solamente carece de relación de juicio cuanto expone en su carta para el fin que se propone con la misma, sino que, además, en vez de demostrar el error que gratuitamente achaca a mi escrito, por estar impulsado hacia la defensa de la Unión de Cooperadores de Barcelona, se dilata su contenido por extremos viciosos que nada concretan, ni mucho menos desdichan un solo punto de todas mis afirmaciones, dando, muy al contrario, la sensación de que no es posible argumentar contra aquello que, por ser natural y convincente, únicamente se atreven en su contra las víctimas de la ceguera de una pasión.

En mi aludido trabajo procuro enlazar con el fruto de la experiencia, una serie de consideraciones fundamentalmente generalizadas en la vida colectiva, deduciendo de sus consecuencias la deplorable actuación de ciertos cooperadores al llevarse a cabo la fusión de una gran parte de cooperativas de la ciudad. De todo ello nada se me contradice, viniendo a ser su contestación como un flechazo superficialmente lanzado sobre una obra que, aun admitiendo la hipótesis de sus inevitables errores, bastarían sus objetivos, amparados en la razón de una ética, para persuadir y conquistar a su favor la voluntad de todos los serenamente comprensivos afiliados a su práctica.

Esta obra, la Unión de Cooperadores de Barcelona que, para usted, adolece de tantos defectos, considerándola hasta imposible de realizar, no es obra nacida y estructurada en unos cuantos días, cual usted y otros cooperadores pretenden hacer creer, no; y aferrarse a esta pretensión es desconocer el valor de su mérito, porque la Unión de Cooperadores de Barcelona está hondamente sentida y pregonada desde muchos años por los cooperadores barceloneses que suficientemente dieron pruebas de su capacidad cooperatista; era ya desde tiempo vista por la clarividente imaginación de un gran número de compañeros que empezaban a quererla con la emoción de sus preclaros sentimientos, y, ante todo, es imperiosamente ordenada por los básicos principios en que descansa nuestro movimiento internacional que aconseja resumir por medio de grandes colectividades para llegar más fácilmente a un entendimiento universal.

Lo sucedido es, sencillamente, que los cooperadores de Barcelona tenían, por obligación, que corresponder en estos días memorables en que el proletariado español está escribiendo una de las más bellas páginas de la historia, y para ello no había otra cosa mejor dentro del ambiente cooperatista que olvidar las miserias y los prejuicios sufridos para empezar una nueva vida, como nuevo debe ser

todo, en procedimientos, relaciones y finalidades. Y he aquí la más apropiada ocasión para poder anunciar el nacimiento de la Unión de Cooperadores de Barcelona, organismo constituido por voluntad públicamente manifestada por las correspondientes asambleas generales de cada una de las cooperativas que lo integran. Sus códigos o estatutos y reglamentos, han sido confeccionados por numerosas reuniones generales de asociados formalmente convocados en asambleas de primero y segundo grado. Sus hombres de gobierno elegidos libremente por cada uno de los miles de socios, en ternas eliminatorias en votaciones ordenadamente sucesivas.

Y siendo esto pura esencia democrática, ¿quién se atreve a invocar la democracia oponiéndose a esta obra?

El mito de formar una libre Agrupación de Compras por cooperativas independientes es muy viejo y ya no logra adeptos. ¿Quién trata de este asunto cuando, por incumplimiento de las mismas cooperativas, se han sufrido tantos descalabros estruendosos como intentos de práctica han ocurrido? ¿Es que se ha perdido la memoria de lo pasado, o es que todavía existen cooperadores que desean ridiculizar lo que tanto deberían respetar, esto es, el buen nombre de la Cooperación?

¿Defectos en la Unión de Cooperadores de Barcelona? Pero si está en sus comienzos. Y si hay quien posee la gracia de verlos, ¿por qué no se compromete en la virtud de enmendarlos?

¿Y las cooperativas que libremente existían y existen? Por hoy ya basta.

La fe en la Cooperación habría de inducir a los cooperadores a mirar más alto y actuar eficazmente en provecho de la colectividad, pues una cosa es criticar y otra muy distinta el cooperar.

Nadie, absolutamente nadie, que se precie de buen cooperador puede ser reacio a la «Unión»; menos, partidario de que continúe la Cooperación en Barcelona, como ha sido hasta hace poco y aún hay quien pretende que siga siéndolo.

Este es mi criterio formado en las enseñanzas de buenos maestros en la Cooperación, de propagandistas eminentes y de compañeros de franca imparcialidad, todo estrechamente unido a los resultados magníficos que en otros países han obtenido los cooperadores.

Hablar de las suspicacias, de los tibios y de los pesimistas, es nombrar a los peores enemigos de la Cooperación, porque, cobijándose bajo su bandera, traicionan los postulados de su credo.

Conste, compañero, que la Unión de Cooperadores de Barcelona se deberá a la capacidad que tengan los cooperadores barceloneses, cuyo éxito sería indiscutiblemente el triunfo de la Cooperación en Cataluña.

Por ello y para continuar tratando sobre la Unión de Cooperadores de Barcelona debería usted acercarse un poco más a sus hombres dirigentes, viéndolos reunidos de día y de noche, ofreciendo con entusiasmo y sin descanso sus esfuerzos en holocausto de la Cooperación; construyendo el camino que única y seriamente puede conducir a su victoria, y, en suma, demostrando ser verdaderos cooperadores.

Ríndase el tributo que merece tan digno ejemplo y demuéstrese con hechos reveladores de una comprensión, una voluntad y un trabajo.

FRANCISCO CAMPOS

SECCIO ESCOLAR

Iniciem avui aquesta Secció, que serà quinzenal, segurs que, els que sentin la cooperació escolar en les seves múltiples manifestacions, voldran co·laborar-hi. Invitem d'una manera especial els mestres i els escolars, a disposició dels quals posem aquesta Secció, per a què plasmin en ella llurs sentiments, anhels i aspiracions. Confíem trobar en la massa educadora i en l'educativa uns bons col·laboradors i uns entusiastes defensors dels ideals cooperatius.

Llibres escolars

Un dels problemes a resoldre per la Pedagogia moderna és sens dubte la supressió dels textos i llibres en l'escola per a reemplaçar-los per notes o apunts presos de les explicacions del professor i de les discussions que en tractar diverses matèries hagin tingut lloc en les aules; però aquesta supressió, o, millor, la implantació d'aquestes supressions ha reportat dificultats docents enormes, tals com la falta de cohesió, continuïtat i progressió en la labor pedagògica. Això fa que siguin molts els mestres que per no ensopegar amb aquestes dificultats prefereixen adaptar-se a uns mètodes arcaics i que els seus alumnes tinguin uns textos que per múltiples motius tindrien d'ésser desterrats.

Alguns mestres moderns han intentat, aïllats i separadament, fer quelcom en aquest sentit, seguir el camí intermediari entre la supressió completa del text escolar i l'adaptació total de llibres per l'alumne, amb el corresponent llibre del mestre, però aquestes temptatives no s'han pas obert un pas decisiu i continua la desorientació en el camp de la regeneració pedagògica escolar.

Amb l'impuls que van prenent les cooperatives escolars podria fer-se aquesta labor d'una manera global i col·lectiva, editant setmanal, quinzenal o mensualment, el quadern o programa de treballs escolars, en el qual podrien col·laborar-hi tots els mestres amb la preparació de lliçons i de plans de treball i tots els alumnes amb el desenvolupament d'aquestes lliçons i d'aquests treballs.

UN MESTRE

Agrupemos las Cooperativas

El creciente desarrollo de las Cooperativas Escolares hace imprescindible las relaciones entre ellas.

Creo que todos los socios cooperadores deberíamos poner todo nuestro empeño a fin de que se establecieran puntos de contacto entre nosotros, acrecentando nuestras relaciones por medio de correspondencia, celebrando festivales en combinación con otras cooperativas, etc., etc.

Además de robustecer nuestras cooperativas, serviría para dar estímulo a otros grupos escolares que no tardarían en organizarse cooperativamente.

¡Socios cooperatistas, reflexionad y veréis que de poderse realizar nuestro objeto sería en gran avance dado por las Cooperativas catalanas; además, teniendo por nexo a la «Federación de Cooperativas», podríamos relacionarnos más fácilmente, celebrando a este objeto un Congreso o Pleno de cooperativas escolares, al que podrían concurrir representantes de todas ellas, abriendo de esta forma nuevos horizontes a todas las cooperativas de nuestra clase.

Todos los socios del «Grup Ripoll» estamos dispuestos a poner de nuestra parte todo lo necesario para que nuestro propósito sea un hecho, creyendo que encontraremos en todas las cooperativas escolares de Cataluña la comprensión máxima.

Estad seguros que, de hacerlo de esta forma, se verán realizados nuestros proyectos.

JUAN BADOSA

Presidente de la «Cooperativa Escolar Ripoll», Moncada y Reixach.

A los escolares cooperatistas

Con engrandecimiento y entereza de ánimo, con la sonrisa en los labios y la esperanza en el futuro, es la forma más adecuada de recibir al que viene en nuestra ayuda.

Con las mismas características de jovialidad, lejos de la desconfianza y abandono de espíritu, debémosnos emancipar en la obra de Cooperación escolar.

Pronto la idea toma cuerpo en las escuelas. Los colegiales comprenden que para ellos amanece una nueva vida; engrosan las listas de socios y sienten nacer en ellos un espíritu vivificante, ansioso de mantener relaciones mutuas con los demás condiscípulos, se forman, se instruyen y crecen en un ambiente superior a su condición pasada, aspiran a las buenas acciones, en una palabra, se transforman en verdaderos luchadores en favor de la campaña para el progreso.

No aislemos estas sociedades nacientes, pensemos que en nuestras manos se halla el poder de fertilizar una idea que debe arraigar en el pecho de los escolares.

Mantengamos siempre a nuestro alcance los recursos que podemos facilitarnos, entre los que sentimos una doctrina que nace, que albordea en el oriente del progreso, como aurora de un bienestar pródigo, hija de un pensamiento pródigo en mejoras de sociedad y mecida en el excelso deseo de unir unos esfuerzos, que disgregados de nada podrían servirnos y que unidos por los vínculos de una sagrada ayuda mutua, pueden, deben ser y serán los cimientos de una nueva era de engrandecimiento social.

V. CARRILLO

Esencias supersolubles "MELITO" para la elaboración de aguas de colonia, quinas, brillantinas y perfumes de flores. Lociones y extractos.

J. SUMMERS-AREVALO

Oficinas: Pablo Iglesias, 61 - Telf. 21898
Apartado 504 - BARCELONA

Esencias purificadas de frutas. Especialidad DUOMA DE LIMON 444 para gaseosas y jarabes.

SINDICAT AGRICOLA
CELLER COOPERATIU

B R A F I M

Major, 50 (Província de Tarragona)

Les cooperatives que compren en el nostre Celler Cooperatiu faciliten als seus socis els millors vins amb la màxima economia. • Demaneu mostres i preus

El nou Consell Superior de la Cooperació

El nou Consell Superior de la Cooperació, recentment constituït, està integrat pels companys següents: Antoni Dot Arxé, President; Josep M.ª Puig i Roig, Vice-President; Joan B. Soler i Bru, Daniel Jufresa, Juli Figueras, Joan Rovira, Ramon Batlle, Josep Piñol, Tadeu Armengol, Pere Gaillard, Vocals delegats, actuant de Secretari Josep Farré Santus, Cap del Servei de Cooperació, i com a assessor jurídic J. Roure i Torrent.

El seu primer acord, en reunir-se, fou el de protestar de l'atemptat frustrat contra el company Comorera, Conseller d'Economia, Departament del qual depèn el Consell Superior de la Cooperació.

Ens consta que, entre altres acords, el Consell ha pres el de no aprovar cap estatut de cooperatives amb caràcter condicional, sinó ja efectivament, al qual efecte tots els estatuts seran sotmesos a l'aprovació del Ple, previ informe del Comitè Permanent.

Entorn del I Congrés mundial de les Joventuts Cooperatistes, Paris 1937

II

EL PENSAMENT DEL CONGRES SOBRE EL PROBLEMA DE LA PAU

El problema de la Pau és el de les noves promocions. Si «problema de la Pau» pot anomenar-se.

La joventut treballadora de tots els països esguarda inquieta i neguitosa que no trigarà molt a veure's cridada a servir la «pàtria», que serà novament portada a una guerra imperialista.

Per aquest motiu la seva preocupació central és la lluita per l'assoliment de la «pau perpètua».

Res no diferencia, en aparença, la lluita contra la guerra imperialista i l'acció per la pau perpètua. Però, efectivament, són dues tasques, dos problemes ben concrets i determinats.

Analitzem la resolució esmentada que ha elaborat el Congrés de París. La resolució diu, referint-se al generador de les guerres, sempre pertorbador de la pau:

«El Capitalisme, en totes les seves formes, i comprenent també al feixisme, n'és el veritable responsable. Al costat de la construcció jurídica i política de la Pau cal, doncs, establir-hi l'edificació econòmica corresponent.»

En aquest paràgraf s'hi concreta una visió exacta de la concepció efectivament anticapitalista de la Cooperació.

Per lluitar per la pau no es pot, simplement, reduir-se a combatre en el terreny de la retòrica i del sofisme a les energies interessades en l'esclat bèl·lic.

Cal aprofundir el determinant d'aquestes ànsies i necessitats i comprendre el significat.

«El Capitalisme, en totes les seves formes, comprenent també al Feixisme, n'és el veritable responsable.» Exacte, just, justíssim.

La guerra imperialista és la lluita pels mercats, per les colònies, per les matèries primeres. L'imperialisme és el compendi de les necessitats del Capitalisme metropolità que es veu endut per les seves pròpies contradiccions a l'expansió dels seus mercats, a conquerir-ne de nous, a fer-se amb fonts de matèries primeres, a assegurar els mercats sota el seu domini mitjançant la sotmissió de les colònies a les imposicions dictades per ell.

Es un conjunt de regles, que per llur variada i múltiple matització, han constituït l'anhel de satisfacció del sistema Capitalista, de la burgesia de tots els països.

El xoc, la coincidència en un mateix objectiu, de dos interessos capitalistes de països diferents, i de vegades del mateix, provoca la rivalitat que acaba amb la lluita violenta per a la seva possessió.

La guerra imperialista, guerra entre capitalistes, per la defensa dels seus interessos de classe, és provocada per necessitats econòmiques.

Per això «... n'és el veritable responsable...», nosaltres diríem «d'únic culpable».

«Al costat de la construcció jurídica i política cal establir-hi l'edificació econòmica.» Evidentment i, encara millor, fonamentar les primeres sobre la darrera.

Perquè és que sense el trasbals de l'economia capitalista no pot suprimir-se la contradicció ni acabar amb el perill permanent de guerra, ni guanyar la pau duradora.

La lluita contra el Capitalisme, promotor de la guerra imperialista, cal dotar-la de tots els atributs.

Aplacament del sistema de relacions, però substitució d'aquest sistema contradictori per una nova societat basada en un nou ordre econòmic que dugui encartades noves formes de relació política i jurídica que ofereixin forma i arrodoneixin aquesta construcció d'igualtat econòmica creadora de la pau veritable. Heus ací les bases sobre les quals han de reposar les tasques de la lluita per la pau.

La Pau no pot existir mentre existeixi la desigualtat econòmica. Ni la pau entre les nacions, ni entre els pobles. Ni la pau exterior, ni la interior.

El sistema Capitalista produeix la guerra imperialista, però també ha engendrat la guerra de classes.

El concepte de la lluita per la Pau és el termini resolt de la lluita de la desigualtat econòmica entre els homes.

L'anihilament del sistema Capitalista entra el perill de guerra, en totes les seves possibilitats, provoca la igualtat econòmica i assegura la pau entre els homes i els pobles.

La joventut, per tant, no pot lluitar per la pau mitjançant una executòria de confusió que legalitzi l'actual estat de coses. Ha de demostrar de la manera més rotunda la seva més absoluta fe d'enderrocar el present per a deixar pas a l'esdevenidor lluminós que espera.

La nova generació de tots els països es troba en un moment en què els preparatius per una nova guerra imperialista reben els darrers tocs. La seva missió és arraulir de soca i arrel

aquest perill. La destrucció de l'actual sistema econòmic és l'objectiu.

Lluitar per la Pau pressuposa no admetre termes mitjos en la solució del conflicte, ni vacil·lacions en l'extirpació del mal.

El deure de la joventut és, doncs, ben concret i definit.

La joventut cooperatista d'arreu del món sap que lluitant per la Cooperació lluita contra el Capitalisme. I que la destrucció d'aquest és l'única possibilitat existent de guanyar la Pau.

La resolució del Congrés, quant estableix la lluita per la Pau al damunt d'aquestes bases, sap que té darrera seu la consciència dels joves revolucionaris de la Unió de Joventuts Cooperatistes de Catalunya.

Cap procediment que s'aparti substancialment d'aquestes premisses i principis no pot ésser considerat efectiu ni esperançador.

En la mesura que la nova generació lluiti contra el Capitalisme anirà assegurant el seu esdevenidor.

Els joves cooperatistes de tots els països han d'esmerçar tot el seu coratge i entusiasmes per a què la joventut nodreixi les seves fileres i encarrilar-los pel tret de l'apacament de la burgesia, camí de la pau.

Acció cooperativa, acció anticapitalista, lluita eficaç.

La nuvolada tràgica ha d'ésser aclarida pel propi esforç de la joventut revolucionària.

Bé pels principis assenyalats per la resolució del Congrés de París.

A Espanya també lluitem per la Pau. Perquè el veritable motor que ens mou és l'aconseguitment de la igualtat econòmica, de la destrucció del sistema d'esclavitud capitalista i de la inauguració d'un nou sistema de relacions humanes basat en el concepte socialista de la llibertat i de la justícia.

Som al davant dels esbarts actius de guerrillers de la Pau!

Endavant per ésser els primers en assolir-la!!

ANTONI SOLE

BARCELONETA!

Una de les barriades que més ha sofert els efectes dels bombardeigs de l'aviació facciosa, ha estat la Barceloneta. Els estralls ocasionats entre els pobladors d'aquella típica i popular barriada marítima i en les cases on s'exopluguen el contingent de treballadors que hi viuen, ha exterioritzat un moviment de pànic prou justificat que ha obligat a la gairebé totalitat de veïns, a refugiar-se en altres zones on sembla que l'aviació no té la predilecció i la cobejança d'amertrallar amb tanta freqüència. Per aquest motiu ha quedat la Barceloneta sense aquella vitalitat que li donava aquell marcat sabor de tipisme clàssic inconfundible que la feia tan exquisidament atractiva en tots sentits. Aquella artèria d'activitat i de colorit popularíssim ha quedat paralitzada. Els carrers tan simètrics ofereixen en els ulls dels que hi tenen l'obligació de passar-hi, un aspecte trist i desolat.

Les banderes de les cooperatives que llueixen llur magestuositat enlairant els colors de l'arc iris, ara han romàs dies i dies a mig pal sense volejar amb aquella alegria habitual que enjoïava als barceloninets cooperadors, com a penyor de dolor i de confort per les víctimes ocasionades per les ales negres.

Cal veure les cases destruïdes, les runes que arreu es contempen per sentir una emoció que formigueja en la sang i lliga el cor, sense que hom pugui formular altres qualificatius per als malvats i assassins de dones, vells i criatures, sinó que aquells que els llavis no voldrien pronunciar mai per no ofendre una mare.

La simpàtica barriada llevantina de formós historial liberal i romàntic, atapeïda de poesia i de bellesa natural, es troba sense el caliu dels seus habitants que la convertia en el recó més xamós i espiritual de la nostra ciutat per les seves característiques pròpies que era la predilecció suggestiva dels barcelonins en totes les èpoques de l'any.

Avui la Barceloneta sent una profunda melangia, en mancar-li aquella fesomia habitual de bullici i de popularitat que forçosament tornarà a adquirir, quan s'hagi acabat la guerra i vengut el feixisme i pugui novament reintegrar-se a la seva vida normal d'activitat, treball i convivència, qualitats que han estat la virtualitat de la seva tradició per adquirir la condició essencialíssima de barriada autènticament popular i model predilecte i digne d'admiració de tothom.

TINO

Aviat tornarà a sortir

“EL COOPERADOR”

El Moviment cooperatiu a Holanda

Els primers propagandistes de la idea cooperatista a Holanda foren no, com en altres països, obrers, sinó alguns intel·lectuals liberals progressistes. Amb llur ajuda es fundà, l'any 1861, la primera cooperativa a Rotterdam i la segona, el 1862, a Amsterdam. Però per desgràcia no tingueren èxit. Els associats es desil·lusionaren perquè els preus seus no eren més baixos que a les altres botigues i el resultat fou que l'any 1866 varen haver de liquidar-les. Durant els deu anys següents hom només féu propaganda teòrica. En 1866 ocregué a Amsterdam el primer Congrés cooperatista. El 1872 l'Associació General Laborista Holandesa (sindicat) recomanà les cooperatives de consum i de producció com remei per a millorar la situació dels obrers i per a acabar la batalla entre el capital i el treball. Aquesta recomanació no tingué un valor pràctic per al moviment cooperatista. El 1874 tingué lloc un Congrés de l'Associació per fer progressar la Cooperació a Holanda. Aquest Congrés solucionà la reglamentació legal de les societats cooperatives. Aleshores es formà la base del moviment cooperatista.

L'efectivitat pràctica de la idea cooperatista començà el 1876, quan es fundà l'associació nacional «Ajuda pròpia», la qual cercà disminuir per mitjà d'ajudes materials i morals, les dificultats del sosteniment propi i cuidadós de la família. Com a dada curiosa direm que en aquesta cooperativa sols hi podien pertànyer els obrers intel·lectuals. L'associació «Ajuda Pròpia» encara existeix, però ha perdut molt del seu significat.

El 1882 hom fundà l'associació «Central de Compres d'Ajuda Pròpia» i l'any 1889 la «Lliga Cooperatista Holandesa». El 1907 la «Lliga de Cooperatives Obreres Holandeses»; aquesta Lliga, l'any 1920, s'ajuntà amb l'anteriorment anomenada i de dita unió sorgí la «Lliga Central de Cooperatives Holandeses de Consum».

El 1912 els cooperatistes catòlics s'organitzaren apart, fundant la «Lliga Holandesa de Societats Cooperatives Catòliques». Set anys després canviaren dit nom pel de «Federació de Lligues Diocesanes de Cooperatives Holandeses Catòliques». Aquesta Lliga edita dues revistes: «El moviment cooperatista» amb mil exemplars i «Units som forts», en nombre de 40.000, que es reparteixen gratuïtament als seus associats.

Apart de la lliga neutral i catòlica existeix ara també la protestant, la qual és menys forta que les altres dues. També visitem llurs diferents fàbriques en viatges de propaganda, havent concorregut a les diferents visites l'últim any més de 20.000 persones.

Com arreu del món la situació econòmica influeix molt en el moviment cooperatista. Malgrat tot, la situació del moviment cooperatista es sà i pròsper.

G. P. DE BRUIX

(Article traduït de la Revista Cooperatista Internacional «Clearka Stundardo», per

V. REBOLLO

Una ordre de Treball i Obres Públiques que parla ben alt del Departament

El Departament de Treball i Obres Públiques de la Generalitat ha dictat l'Ordre que segueix, publicada al «Diari Oficial» del 4 del mes que som:

ORDRE

Les Cooperatives de Producció i llurs Federacions tenen, per la llei que les regula i constitueix, determinats avantatges quan concorren, com a licitadors, a les subhastes o concursos d'obres de les Corporacions públiques en general.

No obstant, pràcticament, a causa de la constitució de les fermances provisionals i de la part a fer efectiva immediatament a l'adjudicació de l'obra, quant a les definitives, podrien ésser compromeses les possibilitats econòmiques de les dites Cooperatives, sobretot si es decidissin, com convindria i les circumstàncies aconsellen, a esmerçar bona part de llurs activitats en treballs d'Obres públiques.

Cal evitar els esmentats inconvenients i estimular les Cooperatives a llançar-se decididament a aquest ordre d'activitats, puix que l'experiència del nostre Departament assenyalava cada dia més l'abstenció, en subhastes i concursos, de la iniciativa particular i preveu que les Cooperatives podrien suplir-la, àdhuc amb avantatge.

Es per les dites raons que

He resolt:

Les Cooperatives de producció i llurs Federacions que concorrin als concursos i subhastes d'obres de nova construcció o de reparació de carreteres i camins anunciats o que s'anuncin pel Departament d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, estaran exemptes de constituir la ferma definitiva que els pertorqui mitjançant retencions del 10 per 100 del valor de les certificacions que els siguin lliurades, fins a completar el total import d'aquella ferma.

Barcelona, 1 de novembre del 1937.

P. D. — El Sots-Secretari d'Obrers Públiques, M. Aragó.

Es molt d'elogiar l'estímul que, per part de la Conselleria de Treball i Obres Públiques que detempta el camarada Vidiella, es dona per l'Ordre que precedeix a les cooperatives de construcció i més d'elogiar encara el preàmbul que raona la consegüent resolució.

Es indiscutible que la Cooperació és la fórmula de transacció econòmica del moment si volem arribar a la total socialització de la riquesa. No obstant, les cooperatives i d'una manera especial les de treball que, com les esmentades actuen com a empresàries en obres de gran envergadura i que requereixen una ferma com a garantia de solvència en llur compromís, generalment disposen d'un capital migrat, unes per ésser de curta vida i totes per estar constituïdes per treballadors autèntics i no per capitalistes, i és per aquest motiu que l'ordre de referència tendeix a protegir la creació i desenvolupament d'aquesta mena de cooperatives.

Tant de bo a totes les Conselleries i dependències de les mateixes aquesta orientació tingués imitadors.

No oblideu que el vostre almanac és l'ALMANAC DE LA COOPERACIO

Dirigents de cooperatives:

Grups de Cultura:

Companys cooperadors:

Ompliu el Butlletí que segueix i remeteu-lo al
Director de l'ALMANAC DE LA COOPERACIÓ.- Pelai, 7.- Barcelona

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

La Cooperativa demana li siguin reservats
..... exemplars de l'ALMANAC DE LA COOPERACIÓ CATALANA, al preu de 2 pessetes, i al mateix temps adjuntem originals del nostre historial per a ésser publicats a les pàgines “Nostres Cooperatives” del propi Almanac, en⁽¹⁾ pàgines, al preu de 20 pessetes la primera pàgina i 10 pessetes les següents.

..... a d del 193.....

El Secretari,

El President,

Segell,

(1) Cas de no desitjar l'historial de la vostra Cooperativa, deixeu aquest blanc sense omplir.